

Zitting 2002-2003

15 januari 2003

BEKNOPT VERSLAG

MIDDAGVERGADERING

INHOUDSOPGAVE

Actuele vragen

- van de heer Peter De Ridder (Beleidsprioriteiten in het kader van de defederalisering van de ontwikkelingssamenwerking)
met antwoord van minister Mieke Vogels 3
- van de heer André Denys (Campagne inzake onthaalvaders)
met antwoord van minister Mieke Vogels 4
- van de heren Walter Vandenbossche, Kris Van Dijck en Julien Librecht (Plannen om het Nederlands als tweede taal in het Franstalig onderwijs in Brussel af te schaffen)
met antwoord van minister Marleen Vanderpoorten 4
- van mevrouw Veerle Declercq (Beroepsopleiding voor laaggeschoolden)
met antwoord van minister Renaat Landuyt 6
- van de heren Joris Van Hauthem, Jos Bex en Eric Van Rompuy (Verklaringen van de minister over een herziening van het federale luchthavenakkoord)
met antwoord van minister Vera Dua 6

Ontwerp van decreet

- Roerend cultureel erfgoed van uitzonderlijk belang
- Hoofdelijke stemming 9

Voorstel van resolutie

- Problematiek van de weekendverblijven
- Hoofdelijke stemming 9

Met redenen omklede moties

- Uitvoering decreet lokaal cultuurbeleid
- Hoofdelijke stemming
- (Sprekers : mevrouw Mieke Van Hecke en de heer Jan Laurys) 9
- Sluiting Philips Hasselt
- Hoofdelijke stemming 9

Regeling van de werkzaamheden 10

Aanwezig 10

Afwezig met kennisgeving 10

Afwezig zonder kennisgeving 10

MIDDAGVERGADERING VAN WOENSDAG 15 JANUARI 2003

Voorzitterschap van de heer Norbert De Batselier, voorzitter

– De vergadering wordt geopend om 14.27 uur.

ACTUELE VRAGEN

Beleidsprioriteiten in het kader van de defederalisering van de ontwikkelings-samenwerking

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer De Ridder tot mevrouw Vogels, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid, Gelijke Kansen en Ontwikkelingssamenwerking over de lijst met beleidsprioriteiten in het kader van de defederalisering van de ontwikkelings-samenwerking.

De heer Peter De Ridder : Zoals afgesproken in de werkgroep voor de uitwerking van de defederalisering van delen van ontwikkelings-samenwerking, moet de minister zelf een lijst opstellen van bevoegdheden die moeten overgedragen worden. Indien ik de pers mag geloven is deze lijst echter vrij beperkt.

De beleidsnota's getuigen nochtans van een zekere ambitie. Is dit wel te rijmen met de beperktheid van de lijst? Verder bestaat er nog onduidelijkheid over de parallelle bevoegdheden. Indien deze bevoegdheden beperkt geïnterpreteerd worden kan het gebeuren dat Vlaanderen wel bevoegd is om aan aidspreventie te doen in een ontwikkelingsland, maar er geen ziekenhuis kan bouwen. Dit laatste zou immers een curatieve bevoegdheid zijn die enkel aan de federale overheid toekomt. Ik blijf dus een voorstander van een zo ruim mogelijke interpretatie van de parallelle bevoegdheden.

Ook de gemeentelijke ontwikkelingssamenwerking zou op de lijst voorkomen. Ik vrees echter dat vele gemeenten niet over de nodige knowhow beschikken om aan ontwikkelingssamenwerking te doen. Verder moet men er zich voor hoeden dat men niet overgaat tot de oprichting van een aantal gemeentelijke reisbureaus.

Moet er trouwens geen beter decretaal kader komen voor de uitbouw van het Vlaamse ontwikkelingsbeleid? Samen met collega Roegiers heb ik in ieder geval al een aantal voorstellen gedaan.

Minister Mieke Vogels : Einde december heeft de werkgroep haar werkzaamheden beëindigd. Ze heeft het kader geschetst waarbinnen de defederalisering van de ontwikkelingssamenwerking zou moeten kunnen plaatsvinden.

Een van de eerste zaken die alvast zou moeten gebeuren is dat er voortaan 0.7 procent van het BNP uitgegeven wordt aan ontwikkelingssamenwerking.

Verder moeten de parallelle bevoegdheden zo ruim mogelijk geïnterpreteerd worden. Dit betekent echter niet dat de verschillende overheden elkaar voor de voeten mogen lopen.

De door mij voorgestelde lijst van over te hevelen bevoegdheden werd nog niet besproken in de Vlaamse regering. Het bewuste persartikel kwam er dan ook niet door mijn persdiensten maar door een perslek.

Men is bevooroordeeld als men denkt dat men op gemeentelijk niveau geen ontwikkelings-samenwerking kan uitwerken. Bovendien kan men ten allen tijde een beroep doen op de kennis van allerlei NGO's.

Eerst moet men een beleidsvisie ontwikkelen. Vervolgens moet men samenwerken met een NGO. Ten slotte zoekt men een partner uit een ontwikkelingsland. Zich baserend op dit stramien helpt Brussel de Congolese hoofdstad Kinshasa bij de uitbouw van een burgerlijke stand. Tegelijkertijd sensibiliseert men de eigen bevolking over de huidige Noord-Zuidverhouding.

De heer Peter De Ridder : Beleidsvoering is niet alleen gebaseerd op goede wil. Ik blijf dan ook voorstander van een degelijk decretaal kader.

Minister Mieke Vogels : Bij de begrotingsbesprekingen was er sprake van twee decreten. Enerzijds had men het over een sensibiliseringsdecreet. Anderzijds was er ook het decreet om de banden tussen steden in Noord en Zuid te smeden.

In afwachting van het hele defederaliseringsproces zal er echter met 2 deeldecree ten gewerkt worden. Voor januari 2004 zou alles aan de commissie moeten kunnen voorgelegd worden. Het is dus de bedoeling dat de commissie zich dit jaar nog buigt over de gedeeltelijke verankering van het Vlaamse ontwikkelingsbeleid.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Campagne inzake onthaalvaders

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer Denys tot mevrouw Vogels, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid, Gelijke Kansen en Ontwikkelingssamenwerking, over de campagne inzake onthaalvaders.

De heer André Denys : Ik twijfel of de campagne van minister Vogels om mannen te overtuigen onthaalvader te worden, wel efficiënt is omdat de doelgroep te klein is. Gezien de hoge prijs van zo'n campagne zou de minister zich beter richten tot werkloze vrouwen als ze de kinderopvang wil uitbreiden.

Als dat laatste haar doel is tenminste. Ik heb eerder de indruk dat ze erop uit is om onder het mom van de nieuwe man een bepaald rollenpatroon op te leggen. Eén van de mensen achter deze campagne zegt ook letterlijk dat men erop uit is een nieuw rolmodel te creëren, waarbij mannen die nu al actief zijn in de kinderopvang als voorbeeld dienen voor alle jonge vaders die nu nog met het slechte voorbeeld van hun eigen vader zitten.

Als ik zoiets lees, dan voel ik me persoonlijk aangesproken. Jaren geleden hebben mijn vrouw en ik afgesproken dat zij zich met het huishouden zou bezighouden, omdat zij daar zoveel beter in is dan ik. Ik merk dat mijn kinderen nu net het omgekeerde doen. Dat is uiteraard hun recht. Iedereen maakt een individuele keuze, maar het is niet aan de overheid om een bepaald rolmodel op te leggen.

Enkele maanden geleden zette minister Vogels zich af tegen het ideaalbeeld van de slanke vrouw dat heerst in de media. Moet de overheid zich daar eigenlijk tegen verzetten ? Moeten wij de samenleving met overheids geld culpabiliseren ? Volgens mij is dat de fundamentele vraag en het antwoord erop bepaalt de verhouding tussen de bevolking en de overheid. (*Applaus bij CD&V, de VLD en het VB*)

Minister Mieke Vogels : Wetenschappelijke studies tonen aan hoe belangrijk het is dat kinderen niet alleen vrouwen als voorbeeld krijgen. Kinderen moeten ook met mannen geconfronteerd worden, zeker nu het aantal éé noudergezinnen toeneemt.

Ten tweede pleit deze campagne voor gelijke kansen voor mannen. Het reglement van het Nationale Werk voor Kinderwelzijn van 1979 bepaalde immers dat enkel vrouwen voor kinderopvang mogen zorgen. Dat idee leeft nog altijd, ook al neemt het aantal mannen dat graag voor kinderen zou zorgen toe. De weinige mannen, die nu al actief zijn in de kinderopvang, merken overigens op dat ze hun beroepskeuze steeds opnieuw moeten uitleggen.

Voor mannen is een goede en goed betaalde job belangrijk. Omdat we de laatste jaren flink geïnvesteerd hebben in de zorgsector, zijn het aantal plaatsen en de verloning gestegen. Een job in de kinderopvang is daardoor aantrekkelijker geworden.

Deze campagne werd samen met de Vereniging voor de Belangen van de Jonge Kinderen en de VDAB opgezet en kost mij daardoor amper 5000 euro. De VDAB zal overigens cursussen organiseren voor geïnteresseerde mannen. Misschien kan de heer Denys zich inschrijven om een goede onthaalopa te worden.

De heer André Denys : Dat is niet nodig want ik ben geëvolueerd. Niet omdat de overheid mij verplicht heeft, maar omdat ik mee geëvolueerd ben met onze samenleving. Het was dus een individuele keuze. Om gelijke kansen te creëren moeten we beperkingen wegwerken in plaats van een rolpatroon opleggen.

Minister Mieke Vogels : Ik leg geen rolpatroon op. Ik corrigeer een dominant idee. Ik dwing niemand zich te veranderen, maar elke man die onthaalvader wil worden, weet nu dat hij op de steun van de overheid kan rekenen.

De heer André Denys : Als minister Vogels ideeën corrigeert, geeft ze toch aan wat correct en wat fout is. Dat is het belerende vingertje van Agalev.

Minister Mieke Vogels : Als Vlamingen voor zekerheid kiezen en daarom niet willen ondernemen, spoort de VLD hen toch ook aan toch te ondernemen. Is dat niet even belerend ? En van wie moeten allochtonen Nederlands leren.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Plannen om het Nederlands als tweede taal in het Franstalig onderwijs in Brussel af te schaffen

De voorzitter : Aan de orde zijn de samengevoegde actuele vragen van de heer Vandebossche, de heer Van Dijck en de heer Librecht tot mevrouw Vanderpoorten, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming, over de plannen van de Franstalige onderwijsministers om het Nederlands als tweede taal in het Franstalig onderwijs in Brussel af te schaffen.

De heer Walter Vandebossche : Op 8 en 9 januari 2003 vond in het parlement van de Franse Gemeenschap een debat plaats over het gebruik van het Nederlands in het Franstalige onderwijs. Minister Nollet stelt uitdrukkelijk dat de verplichting om Nederlands te leren moet worden herleid tot een vrije keuze. Dat betekent dat het Nederlands als vreemde taal in het Franstalige onderwijs verdwijnt. Minister Hazette bevestigde die stelling en alleen minister Dupuis zwakte de zaak af.

De vraag is hoe men de wet van 1963 en het verplicht aanleren van Nederlands en Frans in de respectieve onderwijsstelsels kan afschaffen en tegelijkertijd kan spreken over samenhang. Dat laatste is onmogelijk wanneer men elkaar niet begrijpt. Als men de zaak ongemoeid laat, evolueren we naar een gesegregerde samenleving.

Een ander aspect is dat 98 procent van de werklozen in Brussel eentalig is. Slechts 2 procent kent meer dan een taal. Als de maatregel er komt, dan zal het aantal werklozen nog toenemen. De Franstalige bevolking heeft evenwel een andere mening dan de politici. In het Nederlandstalige onderwijs in Brussel zitten 48 procent anderssprekenden.

De minister mag dit debat niet negeren. Ze dient contact op te nemen met haar Franstalige collega's. Verder heeft de Franse Gemeenschap juridisch advies ingewonnen over het voorstel om de wet van 1963 bij decreet te wijzigen. Is de minister bereid om door middel van het Arbitragehof op te treden en een dergelijke maatregel nietig te laten verklaren ?

De heer Kris Van Dijck : Ik deel de analyse van de heer Vandebossche. Ik belicht wel een andere invalshoek.

De vraag van de Franse Gemeenschapsregering is een typisch voorbeeld van de situatie in België. Terwijl de druk op de Vlamingen toeneemt om meer Frans te leren, vinden de Franstaligen het niet nodig om Nederlands te leren.

De Vlaamse Gemeenschap is ook in Brussel aanwezig. De maatregel zal enorme repercussies hebben voor het onderwijsbeleid in Brussel en nadelig zijn voor het Nederlandstalige onderwijs, aangezien heel wat mensen kiezen voor een tweetalige opvoeding. Op welke manier zal de Vlaamse regering reageren ?

De heer Julien Librecht : Ik ben enorm verbaasd over het voornemen van de Franstalige ministers. De vraag is of politici de gevolgen op het labiele evenwicht van de Brusselse samenleving en het Nederlandstalige onderwijs in Brussel voldoende kunnen inschatten.

Het feit dat een dergelijk voornemen in het parlement wordt geuit en dat er juridisch advies wordt

ingewonnen, wijst erop dat het om een ernstige zaak gaat. Het is de vraag of dit een antwoord is op de goednieuwsshow van de minister-president over de communautaire verhoudingen. Het voornemen bevestigt dat allochtonen in Brussel worden gebruikt om het Nederlands uit Brussel te bannen.

Wat is het standpunt van de minister ? Zijn er al gesprekken geweest en wat is daarvan het resultaat ? Wat zal de minister doen om deze zaak aan te pakken ?

Minister Marleen Vanderpoorten : De gemeenschappen kunnen zelf beslissen wat de tweede taal is in het onderwijs, behalve in Brussel, waar dat een federale materie is. Daar wordt vanaf het derde leerjaar het Nederlands aangeleerd in het Franstalig onderwijs en het Frans in het Nederlandstalig onderwijs. Dat kan alleen veranderd worden met een samenwerkingsakkoord tussen de gemeenschappen en de federale regering.

Ook ik ben geschrokken door de berichten in de pers. Uit de informatie, die ik heb ingewonnen, is gebleken dat er in een commissievergadering van het parlement van de Franse Gemeenschap een debat is geweest over meertaligheid, een discussie die weldra ook in het Vlaams Parlement zal worden gevoerd. Het was dus niet de bedoeling bijzondere aandacht te besteden aan de situatie in Brussel. De Nederlandstalige pers zou de debatten niet correct hebben weergegeven.

Drie jaar geleden al hebben we aangedrongen op afspraken met de Franse gemeenschap over de verschillende taalproblemen in het onderwijs, maar dat is nog niet gelukt. Nu wil ik dit dossier aanhangig maken in de Vlaamse regering om het te agenderen in het Overlegcomité. Zo hoop ik in het parlement meer duidelijkheid te kunnen brengen.

De heer Walter Vandenbossche : Ik dank de minister voor de ernst waarmee ze het dossier aanpakt.

De heer Kris Van Dijck : Meertaligheid is belangrijk. De beleidsvoerders in Vlaanderen benadrukken hoe belangrijk het is om Frans te leren. Er is evenwel geen wederkerigheid.

In Brussel zijn de problemen van een andere orde. Het verheugt me dat de minister dit dossier op de voet wil opvolgen.

De heer Julien Librecht : Gezien de ernst van dit voornemen is een kritische bemoeienis van de Vlaamse minister van Onderwijs noodzakelijk. We zullen daarop nauwgezet toezien.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Beroepsopleiding voor laaggeschoolden

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van mevrouw Declercq tot de heer Landuyt, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme, over de beroepsopleiding voor laaggeschoolden.

Mevrouw Veerle Declercq : Uit een onderzoek van de RVA is gebleken dat laaggeschoolden minder kans hebben op een opleiding dan hooggeschoolden. De VDAB betwist deze cijfers. Hoe dan ook moet de minister aandringen op degelijk onderzoek dat in onderlinge afspraak gebeurt.

Uit het Strategisch Plan 2002 voor de werkgelegenheid is bovendien gebleken dat laaggeschoolden twee keer zo vaak werkloos worden dan de anderen. Laaggeschoolden staan er zeker slechter voor als ze bovendien vrouw, allochtoon of gehandicapt zijn. Zij zijn de eerste slachtoffers van de stijgende werkloosheid. Daarom zijn opleiding en sociale tewerkstelling zo belangrijk. We vragen dat er meer resultaatgericht zou gewerkt worden.

Minister Renaat Landuyt : De RVA, een federale instelling, laat blijkbaar onderzoek verrichten naar de beroepsopleidingen, hoewel deze bevoegdheid sinds jaren bij de VDAB ligt, een gewestelijke instelling. Nochtans zijn er voldoende problemen met de correcte uitbetaling van de werklozen, een zaak waarvoor de RVA wel bevoegd is.

De RVA is blijkbaar ook niet meer op de hoogte. Dat blijkt onder meer uit het feit dat de studie gebaseerd is

op het aantal mensen dat in klasverband les krijgt, terwijl veel laaggeschoolden een persoonlijke vorming krijgen die deel uitmaakt van een traject. Ook de telling van het aantal werklozen is niet correct.

Uit de monitoring van de Vlaamse overheid, die bijgewerkt is tot oktober 2002, blijkt dat de laaggeschoolden 53 procent uitmaken van de deelnemers aan het aanbod voor werklozen. In de persoonlijke begeleiding is het aandeel zelfs 62 procent. Er is dus bijzondere aandacht voor deze groep. Dat is bijzonder belangrijk in een periode van economische zwakte.

Mevrouw Veerle Declercq : Uit de monitoring blijkt dat er een probleem is. Met het oog op een totaalaanpak moet er overleg worden gepleegd met de ministers van Onderwijs en Welzijn. Al te vaak gaat men ervan uit dat de schuld voor het probleem bij het individu ligt.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Verklaringen van minister over een herziening van het federale luchthavenakkoord

De voorzitter : Aan de orde zijn de samengevoegde actuele vragen van de heren Van Hauthem, Bex en Van Rompuy tot mevrouw Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw, over de verklaringen van de minister betreffende een herziening van het federale luchthavenakkoord inzake de nachtvluchten.

De heer Joris Van Hauthem : Minister Dua heeft het federale luchthavenakkoord over de nachtvluchten hier al verschillende keren verdedigd. Zij was de mening toegedaan dat het om een goed akkoord ging, dat niet werd uitgevoerd. Zij kondigde aan dat ze in de loop van januari op het Overlegcomité aan de hand van metingen van de Vlaamse administratie zou bewijzen dat het akkoord niet werd nageleefd.

Gisteren vernamen we plots dat de minister van mening is veranderd, een ommezwaai waar het Vlaams Blok verdeeld gelukkig mee is. De minister ziet plots in dat het akkoord niet goed is, maar dat zij zich heeft laten rollen in een politiek electoraal manoeuvre van de Franstaligen.

Het is evident dat de concentratie van de nachtvluchten boven één corridor niet verzoenbaar is met de belofte dat de mensen die onder deze corridor wonen, niet meer last van de vluchten zullen ondervinden.

Het Vlaams Blok is niet onverdeeld gelukkig met de ommezwaai van de minister, omdat zij het debat over de spreiding van de nachtvluchten gekoppeld heeft aan het debat over het recht op bestaan van de nachtvluchten. Ook de actiegroepen in de Noordrand van Brussel erkennen het primordiale belang van de werkgelegenheid in de luchthaven en vragen enkel om niet alleen de lusten maar ook de lasten te spreiden.

Wat zal minister Dua op het Overlegcomité gaan vertellen ? Staat de hele Vlaamse regering achter de koppeling van beide dossiers ? Werd de standpuntbepaling van minister Dua ingegeven door het feit dat de metingen van de Vlaamse administratie wetenschappelijk onbetrouwbaar blijken te zijn ? Hoe zal minister Dua ervoor zorgen dat de lasten van de nachtvluchten zullen worden gespreid, gezien de weinig inschikkelijke houding van zowel de Brusselse als de federale regering ?

De heer Jos Bex : Ik sta volledig achter de vraag van minister Dua om het federale luchthavenakkoord stop te zetten wegens niet-naleving. Ik steun haar ook als zij alle middelen gebruikt om de Brusselse regering onder druk te zetten. Het Brussels Hoofdstedelijk Gewest zou in dit dossier toch enige redelijkheid aan de dag mogen leggen.

Een oplossing voor de lawaaihinder tengevolge van de geconcentreerde nachtvluchten impliceert nog niet dat de werkgelegenheid op de luchthaven daaronder moet lijden. We moeten integendeel nagaan op welke manieren die kan worden gestimuleerd. Zal er bijvoorbeeld werk worden gemaakt van verbindingen met het oosten ?

Ik ben er trouwens van overtuigd dat praten met DHL ook tot oplossingen kan leiden. Op korte termijn kan ons dit een korte nachtrust opleveren, op lange termijn zouden we ervoor kunnen zorgen dat er tussen 23.00 uur en 4.00 uur geen vliegtuigen opstijgen.

De heer Eric Van Rompuy : Vorig jaar al wees ik minister Dua er in een interpellatie op dat de ingebruikname van de Route du Brabant Vlaanderen met een ondraaglijke geluidshinder zou opzadelen.

Ik heb jammer genoeg gelijk gekregen. Federaal volksvertegenwoordiger Vanoost heeft al erkend dat de groenen zich vergist hebben, wat eigenlijk impliceert dat minister Dua een beleidsfout heeft gemaakt. De vraag is hoe we die fout kunnen rechtzetten.

Het maatschappelijke draagvlak voor het bestaan van de luchthaven is intussen volledig in elkaar gestort. Toen de Brusselse minister-president gisteren dan nog eens verklaarde dat de concentratie van de nachtvluchten enkel bespreekbaar is als ook wordt onderhandeld over de spreiding van de dagvluchten, was de paniek in de oostrand van Brussel volledig. Wat zal deze spreiding inhouden ?

Is het juist dat de metingen van de Vlaamse administratie onbruikbaar zijn ? Niet dat het er iets toe doet : het is evident dat vijftig vluchten boven het hoofd meer lawaai veroorzaken dan tien. Het is gewoon onbegrijpelijk dat minister Dua ooit in dit federale luchthavenakkoord heeft kunnen geloven.

Minister Dua dreigde ermee de geluidsnormen van het Vlaams Gewest af te stemmen op die van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest. Staat de hele Vlaamse regering achter dit standpunt ? Het is duidelijk dat de federale ministers dit dossier maar laten sudderen. Hoe is het mogelijk dat de groene minister Durant blijft ontkennen dat meer mensen te lijden hebben van het lawaai ?

De minister heeft geblunderd ten koste van een regio, die ook op het gebied van de werkgelegenheid al zwaar getroffen is. De heer Dehaene heeft er enkel op gewezen dat er mogelijkheden zijn om te onderhandelen met DHL.

De minister heeft zonder dossierkennis onderhandeld over het concentratiemodel. Ze heeft geïmproviseerd. Sp·a is hypocriet. Wat is de houding van de fracties en de Vlaamse regering ? Heeft de minister namens de regering gesproken ? Wat is het doel van de minister ? Wat bedoelt ze met het overnemen van de Brusselse normen ? Ik ben bezorgd over de maatschappelijke steun voor de luchthaven.

Minister Vera Dua : Ik heb vorig jaar zelf gemeld dat de voorwaarden van het akkoord niet vervuld waren. Pas na de veranderingen kan men meten en nagaan of de voorwaarden vervuld zijn. Het is duidelijk dat er nog steeds hinder is en dat het ongenoegen en het ongeduld stijgen. De Vlaamse regering wil een oplossing.

Door een motie van het Vlaams Parlement kreeg de Vlaamse regering de opdracht om de spreiding van de nachtvluchten te bepleiten. Ondertussen zijn er tal van verklaringen geweest. Een aantal belangrijke leden van de Brusselse regering verklaarden dat hun normen niet zullen veranderen. Dat is een ultimatum, wat gesprekken onmogelijk maakt. In antwoord daarop heb ik gedreigd om dezelfde normen als Brussel in te voeren. Het akkoord vraagt immers een harmonisering van de normen. De Brusselse regering heeft begrepen dat er dan een patstelling ontstaat en versoepelt haar standpunt. Ik hoop dat we volgende week als loyale partners tot een oplossing komen.

De heer Joris Van Houthem : Dat antwoord maakt me niet veel wijzer. De motie is dubbelzinnig, want deze vraagt om het akkoord over de concentratie uit te voeren en toch de spreiding te bepleiten. Minister Dua zet de zaken op hun kop. Zij was het die zich akkoord verklaarde met het luchthavenakkoord. De Brusselse regering vraagt geen herziening, want zij heeft de buit al binnen. En de federale minister heeft ingestemd met het akkoord.

Nu vindt Dua het akkoord plots slecht. Haar dreigement heeft de onrust verhoogd. Het is duidelijk dat de meerderheidspartijen improviseren en dat er geen eensgezindheid is. Minister Vanhengel werd ingehaald als de ideale verbindingsfiguur tussen de twee regeringen. Nu blijkt dat men inderdaad geen twee heren kan dienen.

Het is logisch dat de Vlaamse regering een oplossing wil, maar de minister maakt niet duidelijk of de volledige Vlaamse regering de nachtvluchten in vraag stelt. Ik hoop dat men de spreiding van de vluchten daarvan loskoppelt. Minister Dua heeft geblunderd en staat nu met de rug tegen de muur.

De heer Jos Bex : Ik steun de minister bij de opzegging van het akkoord. Ik dring erop aan dat er een duidelijke definitie van hinder komt vooraleer er onderhandeld wordt. Ik heb geen antwoord gekregen over mijn vragen over het alternatief en de gesprekken met DHL.

De heer Eric Van Rompuy : De normen van het Brusselse Gewest dateren van 1998, het concentratiemodel van 2002. Zij staan dus los van elkaar. De minister heeft geblunderd. Het overnemen van de Brusselse normen zal geen oplossing brengen. Dat dreigement gelooft niemand.

Er moet onderhandeld worden met minister Durant over de concentratie van de nachtvluchten. Zij moet overtuigd worden van de voordelen van een spreiding. Wat is anders de relevantie van de groenen nog ?
(*Protest bij AGALEV*)

Agalev is in de federale en Vlaamse regering gestapt om de kwaliteit van het leven te verbeteren. Momenteel waant men zich echter in een soort van dioxinesfeer.

In feite heeft men zich laten rollen door minister Durant. Ik hou mijn hart al vast voor de oplossing die de komende weken zal naar voor geschoven worden. Het zal een draak van een oplossing zijn. In ieder geval kan men niets aanvangen met de huidige metingen.

De mensen hebben het intussen wel begrepen. De Vlaamse regering is het volledig oneens over dit dossier en faalt ten koste van de gezondheid en het welzijn van de bevolking.

Minister Vera Dua : Uit de motie blijkt duidelijk wat er moet gebeuren. De regering geeft gevolg aan de vraag van het parlement om tot een oplossing te komen.

Het federale akkoord werd oorspronkelijk gesloten zonder de gewesten. Gelukkig volgde er achteraf overleg zodat wij een aanvullend akkoord konden bedingen. In dit bijkomende akkoord werden een aantal voorwaarden gestipuleerd zodat men, indien nodig, de federale overheid ter verantwoording kan roepen. Beide dossiers staan niet los van elkaar. In ieder geval zou het fout zijn om de vluchten in twee te verdelen. Dat is geen goede spreiding.

Indien men vanuit de federale regering zou bepalen dat er andere routes moeten gevolgd worden, wordt automatisch ook het Brussels Gewest betrokken in heel deze problematiek.

Als het Brussels Gewest zijn normen echter handhaaft, zullen er nooit nachtvluchten boven de hoofdstad komen. Elke vlucht houdt dan immers een overtreding in. Er moet dus ook over de normen zelf gesproken worden.

Ten slotte wil ik niet vooruitlopen op de besprekingen die volgende week zullen plaatsvinden. Daarom ging ik nog niet in op het alternatief van de heer Bex.

Maar alleszins zal er ook onderhandeld worden met DHL om tot een verschuiving van de vluchten te komen, waardoor alle bewoners een aantal uur kunnen slapen.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

- *De vergadering wordt geschorst om 15.50 uur.*

- *De vergadering wordt hervat om 16.20 uur.*

ONTWERP VAN DECREET

Roerend cultureel erfgoed van uitzonderlijk belang

Hoofdelijke stemming

De voorzitter : Aan de orde is de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet houdende

bescherming van het roerend cultureel erfgoed van uitzonderlijk belang.

– Het ontwerp van decreet wordt eenparig door de 116 aanwezige leden aangenomen.

VOORSTEL VAN RESOLUTIE

Problematiek van de weekendverblijven

Hoofdelijke stemming

De voorzitter : Aan de orde is de hoofdelijke stemming over het voorstel van resolutie van de heren Lachaert en Tobback, mevrouw Vertriest en de heer Lauwers betreffende de problematiek van de weekendverblijven.

– Het voorstel van resolutie wordt met 63 stemmen bij 50 onthoudingen aangenomen.

MET REDENEN OMKLEDE MOTIES

Uitvoering decreet lokaal cultuurbeleid

Hoofdelijke stemming

De voorzitter : Aan de orde is de hoofdelijke stemming over de met redenen omklede motie van mevrouw Van Hecke tot besluit van de op 12 december 2002 door mevrouw Van Hecke in commissie gehouden interpellatie tot de heer Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Cultuur, Jeugd en Ambtenarenzaken, over de uitvoering van het decreet lokaal cultuurbeleid.

Mevrouw Mieke Van Hecke : Mijn interpellatie volgde op de mededeling dat er geen geld meer was voor de uitvoering van het decreet lokaal cultuurbeleid. Wie nog geen subsidie heeft, moet er de eerstvolgende jaren ook niet op rekenen. Ik vraag de Vlaamse regering een inspanning te leveren zodat alle verwachtingen ingelost kunnen worden. Voorts dring ik aan op twee technische bijstellingen van het decreet.

– De met redenen omklede motie wordt met 50 stemmen tegen 64 bij 2 onthoudingen niet aangenomen.

De heer Jan Laurys : Ik heb me onthouden omdat ik een stemafpraak heb met de heer Vermeulen.

Sluiting Philips Hasselt

Hoofdelijke stemming

De voorzitter : Aan de orde is de hoofdelijke stemming over de met redenen omklede motie van de heren Penris, Geraerts en Van Goethem tot besluit van de op 19 december 2002

- 1° door de heer Schuermans in commissie gehouden interpellatie tot de heer Gabriels, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Buitenlandse Handel en Huisvesting, over de sluiting van Philips Hasselt ;
- 2° door de heer Sannen in commissie gehouden interpellatie tot de heer Gabriels, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Buitenlandse Handel en Huisvesting, en tot de heer Landuyt, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme, over maatregelen naar aanleiding van de aangekondigde massale ontslagen bij Philips Hasselt ;
- 3° door de heer Bogaert in commissie gehouden interpellatie tot de heer Gabriels, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Buitenlandse Handel en Huisvesting, over de economische toestand in het algemeen en de sluiting van Philips Hasselt in het bijzonder ;
- 4° door de heer Schuermans in commissie gehouden interpellatie tot de heer Landuyt, Vlaams minister

van Werkgelegenheid en Toerisme, over de gevolgen voor de werkgelegenheid van de sluiting van Philips Hasselt.

- *De met redenen omklede motie wordt met 20 stemmen tegen 93 niet aangenomen.*

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De voorzitter : Hiermede zijn wij aan het einde gekomen van onze werkzaamheden voor vandaag.

Wij komen opnieuw bijeen op woensdag 22 januari 2003 om 10 uur en 14 uur. (*Instemming*)

- *De vergadering wordt gesloten om 16.27 uur.*

AANWEZIG

Wilfried Aers, Anne-Marie Baeke, Sonja Becq, Jos Bex, André-Emiel Bogaert, Gilbert Bossuyt, Mathieu Boutsen, Louis Brill, Jozef Browaeys, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Patricia Ceysens, Hilde Claes, Marc Cordeel, Norbert De Batselier, Carl Decaluwe, Veerle Declercq, Dirk De Cock, Frans De Cock, Niki De Gryze, Karel De Gucht, Hilde De Lobel, Ann De Martelaer, Wivina Demeester-De Meyer, Julien Demeulenaere, Jos De Meyer, André Denys, Herman De Reuse, Peter De Ridder, Johan De Roo, Claudine De Schepper, Bart De Smet, Jacques Devolder, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Gisèle Gardeyn-Debever, Sven Gatz, Jean Geraerts, Jos Geysels, Eloi Glorieux, Brigitte Grouwels, Dominique Guns, Peter Gysbrechts, Veerle Heeren, Koen Helsen, Margriet Hermans, Dirk Holemans, Patrick Hostekint, Pieter Huybrechts, Marino Keulen, Gerald Kindermans, Patrick Lachaert, Boudewijn Laloo, Jan Laurys, Herman Lauwers, Julien Librecht, Marcel Logist, Jan Loones, Dominiek Lootens-Stael, Jacky Maes, Chokri Mahassine, Johan Malcorps, Luc Martens, Erik Matthijs, Trees Merckx-Van Goey, André Moreau, Leo Peeters, Jan Penris, Frans Ramon, Didier Ramoudt, Jan Roegiers, Ludo Sannen, Freddy Sarens, Johan Sauwens, Cis Schepens, Eddy Schuermans, Guy Sols, Jos Stassen, Felix Strackx, Lucien Suykens, Guy Swennen, Jacques Timmermans, Bruno Tobback, Jul Van Aperen, Gilbert Van Baelen, Marc van den Abeelen, Dany Vandenbossche, Walter Vandenbossche, Chris Vandenbroeke, Luc Van den Brande, Marleen Van den Eynde, Ria Van Den Heuvel, Mark Van der Poorten, Kris Van Dijck, Jan Van Duppen, Christian Van Eyken, Roland Van Goethem, Joris Van Hauthem, Mieke Van Hecke, Gilbert Vanleenhove, Jef Van Looy, Paul Van Malderen, Gracienne Van Nieuwenborgh, Luk Van Nieuwenhuysen, André Van Nieuwerkerke, Karim Van Overmeire, Eric Van Rompuy, Etienne Van Vaerenbergh, Jan Verfaillie, Francis Vermeiren, Jo Vermeulen, Christian Verougstraete, Miel Verrijken, Isabel Vertriest, Robert Voorhamme, Johan Weyts, Paul Wille, Frans Wymeersch.

AFWEZIG MET KENNISGEVING

Anny De Maght-Aelbrecht, Riet Van Cleuvenbergen : gezondheidsredenen ;

Stefaan Platteau : buitenslands.

AFWEZIG ZONDER KENNISGEVING

Johan Demol, Rufin Grijp, Ingrid van Kessel.

